

867.

Na osnovu člana 95 tačka 3 Ustava Crne Gore donosim

UKAZ

O PROGLAŠENJU ZAKONA O OBAVEZONOM OSIGURANJU U SAOBRAĆAJU

("Službeni list Crne Gore", br. 044/12 od 09.08.2012)

Proglašavam Zakon o obaveznom osiguranju u saobraćaju, koji je donijela Skupština Crne Gore 24. saziva, na osmoj sjednici prvog redovnog (proljećnjeg) zasijedanja u 2012. godini, dana 26. jula 2012. godine.

Broj: 01-990/2

Podgorica, 30. jula 2012. godine

Predsjednik Crne Gore,

Filip Vujanović, s.r.

Na osnovu člana 82 stav 1 tačka 2 i člana 91 stav 2 Ustava Crne Gore, Skupština Crne Gore 24. saziva, na osmoj sjednici prvog redovnog (proljećnjeg) zasijedanja u 2012. godini, dana 26. jula 2012. godine, donijela je

ZAKON

O OBAVEZONOM OSIGURANJU U SAOBRAĆAJU

I. OSNOVNE ODREDBE

Predmet

Član 1

Ovim zakonom uređuje se obavezno osiguranje u saobraćaju.

Vrste obaveznog osiguranja u saobraćaju

Član 2

Vrste obaveznog osiguranja u saobraćaju (u daljem tekstu: obavezno osiguranje), u smislu ovog zakona, su:

- 1) osiguranje putnika u javnom saobraćaju od posljedica nesrećnog slučaja;
- 2) osiguranje vlasnika, odnosno korisnika motornih vozila od odgovornosti za štetu pričinjenu trećim licima;
- 3) osiguranje vlasnika, odnosno korisnika vazduhoplova od odgovornosti za štetu pričinjenu trećim licima;
- 4) osiguranje vlasnika, odnosno korisnika plovnih objekata od odgovornosti za štetu pričinjenu trećim licima.

Primjena drugih zakona

Član 3

Na osnivanje, poslovanje i vršenje nadzora nad poslovanjem društva za osiguranje primjenjuju se odredbe zakona kojim se uređuje djelatnost osiguranja, ako ovim zakonom nije drukčije određeno.

Na ugovore o obaveznom osiguranju primjenjuju se propisi kojima se uređuju obligacioni odnosi i ugovori, odnosno uslovi u pojedinim vrstama osiguranja, ako ovim zakonom nije drukčije određeno.

Izuzeci od primjene

Član 4

Ovaj zakon ne primjenjuje se na prevozna sredstva Vojske Crne Gore.

Regulatorni organ nadležan za nadzor osiguranja (u daljem tekstu: regulatorni organ) dužan je da države članice Evropske Unije i Evropsku komisiju obavijesti o izuzeću iz stava 1 ovog člana i licima koja su dužna da naknade štetu koju pričine ta vozila.

Značenje izraza

Član 5

Pojedini izrazi upotrijebljeni u ovom zakonu imaju sljedeća značenja:

- 1) prevozno sredstvo je motorno vozilo, plovilo i vazduhoplov;
- 2) motorno vozilo je vozilo na sopstveni pogon koje se kreće po kopnu i priključno vozilo, izuzimajući vozila koja se kreću šinama i vozila koja su se u vrijeme nastanka štete koristila kao mašina van saobraćaja;
- 3) teritorija na kojoj se vozilo uobičajeno koristi je teritorija države članice Evropske Unije:
 - čiju registarsku tablicu, stalnu ili privremenu, vozilo nosi;
 - u kojoj je izdat znak raspoznavanja ekvivalentan registarskoj tablici, kada za određenu vrstu vozila nije propisana registracija;
 - u kojoj vlasnik, odnosno korisnik vozila ima prebivalište, kada za određenu vrstu vozila nijesu potrebne registarske tablice ili znak raspoznavanja;
 - u kojoj je nastala saobraćajna nezgoda, radi rješavanja odštetnog zahtjeva od strane biroa zelene karte ili garantnog fonda, kada motorno vozilo nema registarske tablice ili registarske tablice ne odgovaraju, odnosno više ne odgovaraju vozilu koje je učestvovalo u nesreći;
- 4) oštećeno lice je lice koje ima pravo na naknadu štete u skladu sa ovim zakonom;
- 5) osiguranik je vlasnik prevoznog sredstva za koje je zaključen ugovor o obaveznom osiguranju, kao i drugi ovlašćeni korisnik prevoznog sredstva;
- 6) treće lice je svako lice, osim lica odgovornog za pričinjenu štetu i lice koje po ovom zakonu nema pravo na naknadu štete;
- 7) društvo za osiguranje je društvo za osiguranje koje ima dozvolu regulatornog organa za obavljanje poslova obaveznog osiguranja u saobraćaju;
- 8) odgovorno društvo za osiguranje je društvo za osiguranje sa kojim je vlasnik prevoznog sredstva, koje je prouzrokovalo štetu, zaključio ugovor o obaveznom osiguranju;
- 9) zelena karta je međunarodna potvrda o postojanju obaveznog osiguranja od autoodgovornosti na području država članica Sistema zelene karte, koju izdaje nacionalno udruženje osiguravača;
- 10) multilateralni sporazum je sporazum između nacionalnih udruženja osiguravača država članica Evropskog ekonomskog prostora i pridruženih država prema kojem svaki nacionalni biro garantuje za štete nastale na njegovoj teritoriji upotrebom vozila koje se uobičajeno koristi na teritoriji druge države potpisnice tog sporazuma;
- 11) maksimalna masa vazduhoplova (Maximum Take Off Mass - u daljem tekstu: MTOM) je najveća dozvoljena masa vazduhoplova pri polijetanju, koja odgovara odobrenoj masi utvrđenoj u dokumentu o plovidbenosti vazduhoplova;
- 12) specijalno pravo vučenja (Special Drawing Rights - u daljem tekstu: SDR) je obračunska jedinica koju određuje Međunarodni monetarni fond.

II. PRAVA I OBAVEZE PO OSNOVU OBAVEZNOG OSIGURANJA U SAOBRAĆAJU

Obaveze lica koje upravlja prevoznim sredstvom

Član 6

Lice koje upravlja prevoznim sredstvom dužno je da za vrijeme upotrebe prevoznog sredstva ima ugovor o obaveznom osiguranju ili drugi dokaz o osiguranju i da ga predoči na zahtjev ovlašćenog lica.

U slučaju nastupanja osiguranog slučaja, vlasnik, odnosno korisnik prevoznog sredstva dužan je da, u roku od sedam dana od dana nastupanja osiguranog slučaja, o tome obavijesti društvo za osiguranje.

Lice koje upravlja prevoznim sredstvom dužno je da stavi na raspolaganje oštećenom licu sve informacije neophodne za naknadu štete.

Ugovor o obaveznom osiguranju

Član 7

Vlasnik, odnosno korisnik prevoznog sredstva dužan je da zaključi i redovno obnavlja ugovor o obaveznom osiguranju sa društvom za osiguranje, dok se prevozno sredstvo koristi u saobraćaju.

Ugovor o obaveznom osiguranju iz stava 1 ovog člana društvo za osiguranje zaključuje u skladu sa zakonom, uslovima osiguranja i tarifama premija.

Ugovor o obaveznom osiguranju iz stava 1 ovog člana obavezno se zaključuje prije stavljanja prevoznog sredstva u saobraćaj.

Obaveza društva za osiguranje iz ugovora o osiguranju počinje po isteku 24-tog sata dana koji je u ispravi o osiguranju naveden kao početak osiguranja, a prestaje po isteku 24-tog sata koji je u ispravi o osiguranju naveden kao dan isteka trajanja osiguranja, ako nije drukčije ugovoreno.

Obaveze i prava u slučaju likvidacije, odnosno stečaja

Član 8

Ako je nad društvom za osiguranje sa kojim je zaključen ugovor o obaveznom osiguranju pokrenut postupak likvidacije, odnosno stečaja, vlasnik prevoznog sredstva dužan je da, u roku od 15 dana od dana objavljivanja rješenja o pokretanju likvidacije, odnosno stečaja, zaključi ugovor o obaveznom osiguranju sa drugim društvom za osiguranje, do isteka perioda važenja osiguranja, odnosno važenja registracije.

U slučaju iz stava 1 ovog člana osiguranik ima pravo na obeštećenje neiskorišćenog dijela plaćene premije osiguranja iz likvidacione, odnosno stečajne mase društva za osiguranje u likvidaciji, odnosno stečaju.

Ako vlasnik prevoznog sredstva ne zaključi ugovor o osiguranju iz ovog člana, prevozno sredstvo smatra se neosiguranim.

Osigurana suma

Član 9

Ugovorom o obaveznom osiguranju određuje se osigurana suma koja ne može biti niža od sume utvrđene ovim zakonom.

Osigurana suma utvrđena ugovorom o obaveznom osiguranju predstavlja maksimalnu obavezu društva za osiguranje po jednom štetnom događaju.

Uslovi osiguranja i tarife premija

Član 10

Uslove osiguranja i tarife premija, u skladu sa osnovama za izračunavanje premije i strukture premije (premijski sistem) za obavezno osiguranje u saobraćaju, utvrđuju društva za osiguranje.

Uslovi osiguranja sastavni su dio ugovora o obaveznom osiguranju.

Društvo za osiguranje je dužno da uruči uslove osiguranja osiguraniku, najkasnije u trenutku zaključenja ugovora.

Društvo za osiguranje dužno je da dostavi uslove osiguranja, tarife premija i premijski sistem sa tehničkim osnovama za izračunavanje tarife regulatornom organu, najkasnije 60 dana prije dana predviđenog za početak njihove primjene, radi provjere usklađenosti sa zakonom, aktuarskim načelima i pravilima struke osiguranja.

Ako regulatorni organ utvrdi da akti iz stava 4 ovog člana nijesu u skladu sa zakonom, aktuarskim načelima i pravilima struke, rješenjem će naložiti društvu za osiguranje da ih uskladi.

Društvo za osiguranje ne smije primjenjivati akte iz stava 4 ovog člana ako nijesu usklađena sa zakonom, aktuarskim načelima i pravilima struke osiguranja.

Utvrđivanje premija obaveznih osiguranja

Član 11

Društvo za osiguranje dužno je da obračun premije za svaku grupu premijskog sistema vrši na osnovu odgovarajućih podataka za tu tarifnu grupu, u skladu sa članom 19 ovog zakona.

Premijskim sistemom iz stava 1 ovog člana utvrđuju se:

- 1) osnovi za izračunavanje premije i struktura premije za obavezna osiguranja;
- 2) minimalni iznos tehničke premije za obavezna osiguranja;
- 3) najviši procenat bruto premije koji se izdvaja za režijski dodatak;
- 4) najviši iznos naknade, odnosno provizije koja se može platiti za poslove posredovanja, odnosno zastupanja u osiguranju, kao i za vršenje drugih poslova neposredno povezanih sa poslovima osiguranja;
- 5) sistem bonus-malus.

Kontrolu pravilne primjene premijskog sistema iz stava 2 ovog člana vrši regulatorni organ.

Zahtjev za naknadu štete

Član 12

Naknadu štete po osnovu ugovora o obaveznom osiguranju oštećeno lice ostvaruje podnošenjem odštetnog zahtjeva društvu za osiguranje koje je, na osnovu ugovora o osiguranju, dužno da naknadi štetu, odnosno udruženju društava za osiguranje (u daljem tekstu: Udruženje), u slučajevima utvrđenim ovim zakonom.

Zahtjev za naknadu štete prouzrokovane neosiguranim ili nepoznatim prevoznim sredstvom, odnosno prevoznim sredstvom koje je osigurano kod društva kome je oduzeta dozvola ili nad kojim je pokrenut postupak likvidacije, odnosno stečaja, podnosi se Udruženju.

Društvo za osiguranje, odnosno Udruženje dužno je da u slučaju neimovinske štete, najkasnije u roku od 30 dana, a u slučaju imovinske štete, najkasnije u roku od 14 dana od dana prijema urednog odštetnog zahtjeva, oštećenom licu dostavi:

- obrazloženu ponudu za naknadu štete, ako su odgovornost za naknadu štete i visina štete nesporni ili
- obrazloženi odgovor, ako su odgovornost za naknadu štete ili visina štete sporni.

Ako društvo za osiguranje, odnosno Udruženje ne odgovori na zahtjev u roku iz stava 3 ovog člana, oštećeno lice može pravo na naknadu štete ostvariti tužbom kod nadležnog suda.

Tužba podnesena protiv odgovornog društva za osiguranje ili lica odgovornog za štetu prije isteka roka iz stava 3 ovog člana smatraće se preuranjenom.

Izuzetno od stava 3 ovog člana, ako je za utvrđivanje osnova i visine naknade štete po podnijetom odštetnom zahtjevu potrebno duže vrijeme, rok za odlučivanje po zahtjevu može se produžiti do 60 dana od dana prijema odštetnog zahtjeva.

Odlučivanje po odštetnom zahtjevu

Član 13

Ako konačna visina naknade štete nije mogla biti utvrđena u rokovima iz člana 12 st. 3 i 6 ovog zakona, društvo za osiguranje, odnosno Udruženje dužno je da oštećenom licu ponudi i isplati nesporni dio svoje obaveze na ime predujma.

Ako društvo za osiguranje, odnosno Udruženje ocijeni da nema osnova za naknadu štete dužno je da, u roku od 14 dana od dana prijema urednog odštetnog zahtjeva, o tome, u pisanoj formi, sa obrazloženjem, obavijesti podnosioca odštetnog zahtjeva.

Kriterijumi za određivanje visine naknade štete

Član 14

Visina naknade štete određuje se primjenom kriterijuma za:

- 1) određivanje pravične naknade za materijalne i nematerijalne štete na licima;
- 2) procjenu štete na vozilima;
- 3) procjenu štete na pokretnoj i nepokretnoj imovini;
- 4) utvrđivanje procenta trajnog gubitka opšte radne sposobnosti i procenta umanjenja opšte životne aktivnosti (invaliditeta) kao posljedice nesrećnog slučaja (nezgode).

Kriterijume iz stava 1 ovog člana utvrđuje Udruženje.

Na kriterijume iz stava 2 ovog člana saglasnost daje regulatorni organ.

Kriterijume iz stava 3 ovog člana Udruženje objavljuje u "Službenom listu Crne Gore".

Rok za isplatu naknade štete

Član 15

Društvo za osiguranje, odnosno Udruženje dužno je da isplati naknadu štete u cjelosti, u roku od osam dana od dana odlučivanja u skladu sa čl. 12 i 13 ovog zakona, odnosno od dana zaključenja sporazuma o naknadi štete, ako sporazumom nije drukčije određeno.

Društvo za osiguranje, odnosno Udruženje koje u roku iz stava 1 ovog člana ne isplati naknadu štete dužno je da, od isteka roka za plaćanje naknade do dana isplate, podnosiocu zahtjeva isplati i zateznu kamatu.

Prigovor društva za osiguranje i pravo na regres

Član 16

Kad oštećeno lice podnese odštetni zahtjev društvu za osiguranje, društvo ne može u odgovoru na zahtjev isticati prigovore koji se na osnovu zakona ili ugovora o osiguranju mogu isticati prema osiguraniku zbog nepridržavanja zakona ili ugovora.

Društvo za osiguranje koje naknadi štetu oštećenom licu stupa u njegovo pravo prema licu odgovornom za štetu za iznos isplaćene naknade, kamatu na isplaćeni iznos naknade i troškove obrade zahtjeva, ako obaveza društva nije nastupila prema uslovima ugovora o obaveznom osiguranju u saobraćaju.

Postupak rješavanja odštetnih zahtjeva

Član 17

Društvo za osiguranje, odnosno Udruženje dužno je da utvrdi pravila postupka rješavanja odštetnih zahtjeva, u cilju garantovanja blagovremene i odgovarajuće isplate naknade štete podnosiocima odštetnih zahtjeva, u skladu sa ovim zakonom.

Pravilima postupka iz stava 1 ovog člana uređuju se naročito: način evidentiranja odštetnih zahtjeva, dokazi potrebni za utvrđivanje osnova i iznosa naknade štete, način procjene šteta, način utvrđivanja iznosa naknade i rok isplate, kao i postupak po žalbi podnosioca odštetnog zahtjeva.

Društvo za osiguranje, odnosno Udruženje dužno je da pravila postupka iz stava 1 ovog člana objavi na svojoj internet stranici i na drugi pogodan način.

Društvo za osiguranje i Udruženje dužni su da odštetne zahtjeve evidentiraju u knjizi šteta. Bližu sadržinu knjige šteta propisuje regulatorni organ.

Isticanje regresnih zahtjeva fondova

Član 18

Društvo za osiguranje dužno je da fondovima koji obavljaju poslove zdravstvenog, penzijskog i invalidskog osiguranja naknadi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svog osiguranika, u granicama obaveza preuzetih ugovorom o osiguranju.

Stvarnom štetom iz stava 1 ovog člana smatraju se troškovi liječenja i drugi nužni troškovi učinjeni u skladu sa propisima o zdravstvenom osiguranju, kao i srazmjerni iznos penzije oštećenog lica, odnosno članova njegove porodice.

Srazmjerni iznos penzije određuje se prema propisima o penzijskom osiguranju u visini razlike između invalidske penzije utvrđene rješenjem Fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje Crne Gore i invalidske penzije koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu.

Odredbe st. 1, 2 i 3 ovog člana primjenjuju se i na regresne zahtjeve društava za osiguranje za naknadu stvarne štete isplaćene na osnovu dobrovoljnog zdravstvenog, penzijskog, rentnog ili sličnog osiguranja.

Obaveze prema fondovima iz stava 1 ovog člana izmiruju se nakon izmirenja obaveza po svim zahtjevima oštećenih lica iz istog štetnog događaja podnijetih društvu za osiguranje.

Fondovi za zdravstveno, penzijsko i invalidsko osiguranje i društva za osiguranje, kao i druga fizička i pravna lica koja neposredno oštećenom licu naknade štetu ili dio štete nanesene upotrebom neosiguranog ili nepoznatog prevoznog sredstva po osnovu ugovora koji nije ugovor o obaveznom osiguranju u saobraćaju nemaju pravo na regresiranje iznosa iz Garantnog fonda.

Obaveza prikupljanja statističkih i drugih podataka

Član 19

Društvo za osiguranje, odnosno Udruženje dužno je da prikuplja, obrađuje i vodi statističke i druge podatke o osiguranjima iz člana 2 ovog zakona.

Podaci iz stava 1 ovog člana obuhvataju naročito podatke o: osiguranicima, zaključenim ugovorima o osiguranju, prevoznim sredstvima, štetama i podatke potrebne za procjenu rizika i utvrđivanje premije.

Društvo za osiguranje, odnosno Udruženje dužno je da podatke iz ovog člana obrađuje primjenom statističkih standarda osiguranja, u skladu sa propisima o tajnosti i zaštiti ličnih podataka.

Sadržaj i način vođenja podataka iz stava 1 ovog člana, kao i način i rokove njihovog dostavljanja utvrđuje Udruženje.

Regulatorni organ može, po potrebi, naložiti prikupljanje i obradu i drugih podataka.

Udruženje i društva za osiguranje dužni su da podatke iz ovog člana na zahtjev dostavljaju regulatornom organu.

Prikupljanje i čuvanje podataka i korišćenje baze podataka

Član 20

Podaci iz člana 19 ovog zakona prikupljaju se neposredno od lica na koja se odnose i drugih lica (učesnika i svjedoka štetnog događaja).

Podaci iz stava 1 ovog člana o kojima odgovarajuću evidenciju vode organi nadležni za unutrašnje poslove, sudski organi, fondovi zdravstvenog, penzijskog i invalidskog osiguranja, zdravstvene ustanove i ustanove za socijalni rad, pribavljaju se od tih organa i organizacija.

Podaci iz stava 1 ovog člana čuvaju se najmanje sedam godina nakon isteka ugovora o osiguranju, odnosno okončanja postupka likvidacije štete.

Društvo za osiguranje, odnosno Udruženje dužno je da oštećenom licu prilikom isticanja zahtjeva za naknadu štete omogući korišćenje podataka iz stava 1 ovog člana, bez naknade.

III. OSIGURANJE PUTNIKA U JAVNOM SAOBRAĆAJU OD POSLJEDICA NESREĆNOG SLUČAJA

Obaveza osiguranja putnika u javnom saobraćaju od posljedica nesrećnog slučaja

Član 21

Vlasnici, odnosno korisnici po ugovoru o zakupu, lizingu i slično (u daljem tekstu: korisnici) prevoznih sredstava koja služe za prevoz putnika u javnom saobraćaju dužni su da zaključe ugovor o osiguranju putnika u javnom prevozu od posljedica nesrećnog slučaja.

Ugovor iz stava 1 ovog člana dužni su da zaključe vlasnici, odnosno korisnici:

- 1) autobusa kojima se obavlja prevoz u unutrašnjem i međunarodnom, linijskom i slobodnom drumskom saobraćaju;
- 2) autobusa za prevoz turista;
- 3) putničkih taksi-automobila i vozila uzetih u zakup ("rent-a-car");
- 4) šinskih vozila za prevoz putnika;
- 5) svih vrsta pomorskih, jezerskih i rječnih plovila, kojima se na redovnim linijama ili slobodno prevoze putnici, uključujući i krstarenja i prevoz turista;
- 6) svih vrsta "rent-a-car" plovila iz tačke 5 ovog stava;
- 7) vazduhoplova kojima se obavlja javni prevoz putnika u redovnom i vanrednom (čarter i aviotaksi) prevozu;
- 8) turističkih vazduhoplova koji se koriste za kraće prelete i panoramske letove i "rent-a-car" vazduhoplova;
- 9) drugih prevoznih sredstava, bez obzira na vrstu pogona, kojima se vrši prevoz putnika, uz naplatu prevoza kao registrovane djelatnosti.

Ugovor o osiguranju iz stava 1 ovog člana ne može se zaključiti kao ugovor o osiguranju od odgovornosti.

Registracija za stavljanje u saobraćaj prevoznih sredstava iz stava 2 ovog člana izdaje se po podnošenju dokaza o zaključenom ugovoru o osiguranju iz stava 1 ovog člana.

Putnik u javnom prevozu

Član 22

Putnikom u javnom prevozu, u smislu ovog zakona, smatra se:

- 1) lice koje se nalazi u prevoznom sredstvu kojim se obavlja javni saobraćaj i koje ima namjeru da putuje, bez obzira da li posjeduje voznu kartu;
- 2) lice koje se nalazi u krugu stanice, pristaništa, luke, aerodroma ili u neposrednoj blizini prevoznog sredstva, prije ukrcajanja, i koje ima namjeru da putuje;
- 3) lice koje je obavilo putovanje i napustilo prevozno sredstvo, a nalazi se u neposrednoj blizini prevoznog sredstva, u krugu stanice, pristaništa, luke ili aerodroma.

Putnicima iz stava 1 ovog člana ne smatraju se lica kojima je mjesto rada na prevoznom sredstvu.

Visina osigurane sume

Član 23

Obavezu društva za osiguranje po osnovu ugovora iz člana 21 ovog zakona predstavljaju osigurane sume na dan štetnog događaja, ako ugovorom o osiguranju nije ugovorena veća osigurana suma.

Najniža osigurana suma na koju može biti ugovoreno osiguranje putnika u javnom prevozu od posljedica nesrećnog slučaja, po jednom putniku, iznosi:

- 1) za slučaj smrti putnika, 8.000 Eura ;
- 2) za slučaj trajnog gubitka opšte radne sposobnosti (invaliditeta) putnika, 16.000 Eura;
- 3) za slučaj prolazne nesposobnosti za rad, na ime naknade na gubitak zarade stvarnih i nužnih troškova liječenja putnika, 4.000 Eura.

Odluku o povećanju osigurane sume iz stava 2 ovog člana donosi Vlada Crne Gore (u daljem tekstu: Vlada), na predlog regulatornog organa.

Vlasnik, odnosno korisnik prevoznog sredstva može zaključiti ugovor o osiguranju i na iznos veći od najniže osigurane sume iz stava 2 ovog člana.

Pravo na isplatu osigurane sume

Član 24

Putnik koga zadesi osigurani slučaj, odnosno lice određeno ugovorom o osiguranju kao korisnik osiguranja u slučaju smrti putnika (u daljem tekstu: korisnik osiguranja) ima pravo da zahtijeva od društva za osiguranje, sa kojim je zaključen ugovor o osiguranju iz člana 21 ovog zakona, da izvrši isplatu u skladu sa tim ugovorom.

Ako vlasnik prevoznog sredstva nije zaključio ugovor o osiguranju iz člana 21 ovog zakona ili je zaključio ugovor o osiguranju sa društvom za osiguranje kome je oduzeta dozvola za rad ili nad kojim je pokrenut stečajni ili likvidacioni postupak, a nastupio je osigurani slučaj, lice iz stava 1 ovog člana može zahtijevati isplatu osigurane sume od Udruženja iz sredstava Garantnog fonda, u skladu sa zakonom.

Putnik, odnosno korisnik osiguranja ima pravo na osiguranu sumu iz člana 23 ovog zakona nezavisno od prava na naknadu štete po osnovu odgovornosti prevoznika.

IV. OSIGURANJE VLASNIKA, ODNOSNO KORISNIKA MOTORNIH VOZILA OD ODGOVORNOSTI ZA ŠTETU PRIČINJENU TREĆIM LICIMA

Predmet i obaveza osiguranja

Član 25

Predmet obaveznog osiguranja od odgovornosti za štetu koja se upotrebom motornog vozila pričinu trećim licima je građansko-pravna odgovornost fizičkih i pravnih lica za štete na licima ili imovini prouzrokovane trećim licima upotrebom motornih vozila.

Vlasnik, odnosno korisnik motornog vozila dužan je da zaključi ugovor o osiguranju od autoodgovornosti koja pokriva štetu trećim licima nastalu usljed smrti, povrede tijela, narušavanja zdravlja, uništenja ili oštećenja stvari, osim za štetu na stvarima koje je primio na prevoz (u daljem tekstu: osiguranje od autoodgovornosti).

Osiguranje od autoodgovornosti pokriva vlasniku motornog vozila i štetu na stvarima koje je primio na prevoz, ako te stvari služe za ličnu upotrebu lica koja su se nalazila u vozilu.

Štetom iz stava 1 ovog člana smatra se i šteta koja je pričinjena trećem licu usljed pada stvari sa motornog vozila u pokretu

Osiguranjem od autoodgovornosti osiguranik se ne smije obavezati na učešće u naknadi štete.

Osiguranje od autoodgovornosti za isporučena vozila

Član 26

Motorno vozilo isporučeno u Crnu Goru iz države članice Evropske Unije, a koje nije registrovano u Crnoj Gori, smatra se rizično smještenim u Crnoj Gori u periodu od 30 dana od trenutka prihvatanja isporuke.

U slučaju štete koju pričinu vozilo iz stava 1 ovog člana, odštetni zahtjev podnosi se Udruženju.

Ugovor o osiguranju od autoodgovornosti - polisa osiguranja

Član 27

Ugovor o osiguranju od autoodgovornosti - polisa osiguranja jednoobrazna je za Crnu Goru.

Obrazac polise osiguranja iz stava 1 ovog člana utvrđuje regulatorni organ, na predlog Udruženja.

Društvo za osiguranje dužno je da licu koje je zaključilo ugovor o osiguranju od autoodgovornosti na zahtjev izda potvrdu o postojanju i broju odštetnih zahtjeva koje su treća lica podnijela u vezi sa tim vozilom, za period od pet godina koje prethode zasnivanju ugovornog odnosa.

Potvrdu iz stava 2 ovog člana društvo je dužno da izda u roku od 15 dana od dana prijema zahtjeva.

Evropski izvještaj o nezgodi

Član 28

Uz polis osiguranja od autoodgovornosti društvo za osiguranje je dužno da osiguraniku uruči i primjerak Evropskog izvještaja o nezgodi, koji je osiguranik dužan da drži u vozilu i predoči ovlaštenom licu na zahtjev.

Evropski izvještaj o nezgodi popunjavaju učesnici u nezgodi u kojoj nema povrijeđenih lica, kada je šteta pričinjena samo na vozilima, pri čemu vozila mogu propisno nastaviti kretanje i za koju su se učesnici saglasili o okolnostima pod kojima je do nezgode došlo.

Oštećeno lice može koristiti Evropski izvještaj o nezgodi kao zahtjev za naknadu štete od odgovornog društva za osiguranje.

Registracija motornog vozila

Član 29

Registracija motornog vozila, produženje registracije i izdavanje probnih tablica može se izvršiti tek nakon podnošenja dokaza o zaključenom ugovoru o osiguranju od autoodgovornosti organu nadležnom za registraciju.

Vlasnik motornog vozila koje ne podliježe obavezi godišnje registracije dužan je da zaključi ugovor o osiguranju od autoodgovornosti prije dobijanja dozvole za upotrebu i da redovno obnavlja ugovor.

Lica koja nemaju pravo na naknadu štete

Član 30

Pravo na naknadu štete po osnovu osiguranja od autoodgovornosti nema:

- 1) vlasnik, suvlasnik i drugi korisnik motornog vozila čijom je upotrebom pričinjena šteta, odnosno ovlašćeni držalac motornog vozila za slučaj štete na stvarima, bez obzira da li je upravljao vozilom u momentu nastanka štete;
- 2) vozač motornog vozila koji je izazvao saobraćajnu nezgodu i njegovi pravni sljedbenici zbog tjelesnih povreda, oštećenja zdravlja ili smrti vozača;
- 3) lice koje je izvršilo, odnosno učestvovalo u protivpravnom oduzimanju motornog vozila čijom je upotrebom prouzrokovana šteta, bez obzira da li je upravljalo vozilom u momentu nastanka štete;
- 4) lice koje je dobrovoljno ušlo u vozilo znajući da je protivpravno oduzeto, ako odgovorno društvo dokaže da mu je ta okolnost bila poznata;
- 5) lice koje je štetu pretrpjelo:
 - upotrebom motornog vozila za vrijeme, od nadležnog organa, odobrenih auto-moto i karting takmičenja i djelova tih takmičenja na zatvorenim stazama, na kojima je cilj postizanje maksimalne brzine, kao i na probama (treningu) za ta takmičenja;
 - usljed zemljotresa;
 - usljed dejstva nuklearne energije tokom prevoza nuklearnog materijala;
 - usljed vojnih operacija, vojnih manevara, pobuna ili terorističkih akcija, ako postoji uzročna veza između tih dejstava i nastale štete.

Naknada štete u slučaju gubitka prava iz ugovora o osiguranju

Član 31

Obavezno osiguranje od autoodgovornosti pokriva i odgovornost za štetu pričinjenu trećim licima zbog upotrebe motornog vozila od strane lica koje:

- 1) je upravljalo motornim vozilom bez odgovarajuće vozačke dozvole;
- 2) nije koristilo vozilo u svrhe za koje je namijenjeno;

- 3) se obučavalo za upravljanje motornim vozilom u saobraćaju bez nadzora ovlašćenog vozača - instruktora;
- 4) je koristilo vozilo bez znanja, odnosno odobrenja vlasnika, odnosno ovlašćenog korisnika vozila;
- 5) je upravljalo vozilom pod uticajem alkohola iznad odobrene granice, opojnih droga, psihoaktivnih lijekova ili drugih psihoaktivnih materija, izbjeglo ili odbilo alkotestiranje i testiranje;
- 6) je namjerno prouzrokovalo štetu;
- 7) je prouzrokovalo štetu tehnički neispravnim vozilom, a ta mu je okolnost bila poznata;
- 8) je na protivpravan način došlo u posjed motornog vozila.

Društvo za osiguranje koje je oštećenom licu isplatilo štetu prouzrokovanu u slučajevima iz stava 1 ovog člana ima pravo da od lica koje je odgovorno za štetu naknadi cjelokupno isplaćeni iznos štete, kamatu i pripadajuće troškove.

Promjena vlasnika motornog vozila

Član 32

Ako se u toku trajanja osiguranja promijeni vlasnik motornog vozila, prava i obaveze iz ugovora o osiguranju od autoodgovornosti prelaze na novog vlasnika i traju do isteka tekućeg perioda osiguranja.

Osigurana suma

Član 33

Obaveza društva za osiguranje po osnovu ugovora iz člana 25 ovog zakona ograničena je osiguranom sumom na dan štetnog događaja, ako ugovorom o osiguranju nije ugovorena viša suma.

Najniža osigurana suma na koju može biti ugovoreno osiguranje od autoodgovornosti iznosi:

- 1) za štetu zbog smrti, tjelesne povrede i narušenog zdravlja:
 - za autobuse i teretna vozila, 750.000 Eura;
 - za druga motorna i nepoznata vozila, 550.000 Eura;
 - vozila kojima se prevoze opasne materije, 800.000 Eura;
- 2) za štetu zbog uništenja ili oštećenja stvari:
 - za autobuse i teretna vozila, 500.000 Eura;
 - za druga motorna vozila, 300.000 Eura;
 - vozila kojima se prevoze opasne materije, 550.000 Eura.

Odluku o povećanju osigurane sume iz stava 2 ovog člana donosi Vlada, na predlog regulatornog organa.

Ako ima više oštećenih lica, a ukupna naknada štete je veća od iznosa iz stava 2 ovog člana, prava oštećenih lica prema društvu za osiguranje smanjuju se srazmjerno do sume osiguranja iz stava 2 ovog člana.

Društvo za osiguranje koje je jednom oštećenom licu isplatilo veći iznos od iznosa koji mu pripada, jer nije znalo, niti je moglo znati da postoje i druga oštećena lica, ostalim oštećenim licima srazmjerno snižava naknadu u skladu sa stavom 4 ovog člana i ostaje prema tim oštećenim licima u obavezi samo do visine preostalog iznosa osigurane sume iz stava 2 ovog člana.

Naknada štete prouzrokovane u inostranstvu

Član 34

Prilikom izlaska iz Crne Gore, lice koje upravlja motornim vozilom osiguranim u Crnoj Gori dužno je da posjeduje međunarodnu potvrdu o osiguranju od autoodgovornosti - zelenu kartu.

Posjedovanje zelene karte kontrolišu nadležni organi prilikom izlaska sa teritorije Crne Gore.

Društvo za osiguranje koje je vlasniku motornog vozila izdalo zelenu kartu dužno je da oštećenom licu naknadi štetu pričinjenu upotrebom tog vozila u inostranstvu i to do visine određene propisima o osiguranju od autoodgovornosti države u kojoj je šteta nastala, odnosno u skladu sa međunarodnim sporazumom, ako međunarodna isprava važi u zemlji u kojoj je šteta nastala.

Šteta nastala po osnovu zelene karte naknada se u rokovima iz čl. 12 i 13 ovog zakona, a po postupku utvrđenom međunarodnim sporazumima čiji je potpisnik Udruženje u svojstvu nacionalnog biroa zelene karte.

Ako društvo za osiguranje ne isplati štetu u skladu sa st. 3 i 4 ovog člana, zahtjev za naknadu štete podnosi se Udruženju.

Udruženje ima pravo na regres isplaćene štete od društva za osiguranje koje je bilo u obavezi da isplati štetu.

Međunarodna isprava o postojanju osiguranja od autoodgovornosti vozila inostrane registracije

Član 35

Lice koje upravlja motornim vozilom inostrane registracije prilikom ulaska na teritoriju Crne Gore mora imati valjanu međunarodnu ispravu o osiguranju od autoodgovornosti koja važi na teritoriji Crne Gore, a koja pokriva štete najmanje do iznosa iz člana 33 ovog zakona.

Valjanom međunarodnom ispravom smatra se valjana zelena karta, kao i drugi dokazi čiju valjanost priznaje Udruženje.

Valjanom ispravom, pored isprava iz stava 2 ovog člana, smatra se i registarska tablica vozila koje se uobičajeno nalazi na teritoriji države potpisnice Multilateralnog sporazuma.

Udruženje garantuje za obaveze koje proističu iz isprave iz stava 1 ovog člana do iznosa iz člana 33 ovog zakona.

Međunarodna isprava iz stava 1 ovog člana potrebna je i za motorno vozilo koje se doprema u Crnu Goru drugim prevoznim sredstvom, izuzev ako to vozilo nije namijenjeno za upotrebu u Crnoj Gori.

Udruženje je dužno da obavijesti organ uprave nadležan za unutrašnje poslove o priznavanju valjanosti isprave iz stava 1 ovog člana.

Granično osiguranje

Član 36

Lica koja nemaju valjanu ispravu iz člana 35 ovog zakona dužna su da na granici zaključe ugovor o osiguranju od autoodgovornosti (u daljem tekstu: granično osiguranje) sa domaćim društvom za osiguranje, koji važi za teritoriju Crne Gore.

Granično osiguranje se zaključuje za vrijeme boravka na teritoriji Crne Gore, a najmanje na period od 15 dana.

Granično osiguranje važi i za teritorije država članica Evropske Unije.

Provjera međunarodne isprave

Član 37

Valjanost međunarodne isprave o osiguranju i isprave iz člana 36 ovog zakona provjerava organ uprave nadležan za unutrašnje poslove na graničnom prelazu, pri ulasku motornog vozila na teritoriju Crne Gore.

Kad motorna vozila, koja se uobičajeno nalaze na teritoriji države članice Evropske Unije ili treće zemlje, ulaze na teritoriju Crne Gore sa teritorije države članice Evropske Unije, organ uprave nadležan za unutrašnje poslove obavlja nadzor nesistematskim provjeravanjem, koje nije isključivo usmjereno na provjeru osiguranja od autoodgovornosti.

Naknada štete od motornog vozila inostrane registracije

Član 38

Lice kome je pričinjena šteta upotrebom motornog vozila inostrane registracije na teritoriji Crne Gore, za koje postoji valjana isprava iz člana 35 ovog zakona, podnosi odštetni zahtjev Udruženju, društvu za osiguranje ili licu koje je Udruženje ovlastilo za obavljanje poslova koji proizilaze iz međunarodnog sporazuma o osiguranju vlasnika motornih vozila od odgovornosti za štete nastale upotrebom motornih vozila u zemlji ili inostranstvu.

Naknada štete može se utvrditi maksimalno do iznosa iz člana 33 ovog zakona.

Ako je odštetni zahtjev podnjet Udruženju, Udruženje je dužno da, u roku od 60 dana od dana prijema urednog zahtjeva, isplati štetu, odnosno donese obrazloženu odluku o odbijanju zahtjeva.

Ako je odštetni zahtjev podnjet društvu ili licu iz stava 1 ovog člana, to društvo ili lice dužno je da, u roku od 30 dana od dana prijema urednog zahtjeva, isplati štetu, odnosno donese obrazloženu odluku o odbijanju zahtjeva.

Ako društvo za osiguranje, odnosno ovlašćeno lice kome je podnjet odštetni zahtjev iz stava 1 ovog člana, u roku iz stava 4 ovog člana, ne odluči po zahtjevu, oštećeno lice ima pravo da odštetni zahtjev podnese Udruženju koje je dužno da donese odluku, odnosno isplati štetu u roku od 30 dana od dana prijema urednog zahtjeva.

Ako Udruženje ne postupi u rokovima iz st. 3 i 5 ovog člana, oštećeno lice može pokrenuti postupak za naknadu štete pred nadležnim sudom.

Naknada štete po osnovu graničnog osiguranja

Član 39

Štetu nastalu na teritoriji Crne Gore prouzrokovanu upotrebom motornog vozila strane registracije, čiji se vlasnik osigurao od autoodgovornosti u skladu sa članom 36 ovog zakona kod domaćeg društva za osiguranje, naknađuje to društvo po odredbama ovog zakona koje važe za osiguranje vlasnika motornog vozila domaće registracije.

Naknada štete od neosiguranog motornog vozila inostrane registracije

Član 40

Štetu koja je prouzrokovana upotrebom neosiguranog motornog vozila inostrane registracije naknađuje Udruženje iz Garantnog fonda, u skladu sa ovim zakonom, uz pravo regresa isplaćenog iznosa štete, kamate i troškova od nadležne organizacije države u kojoj je vozilo registrovano.

Imenovanje predstavnika za rješavanje odštetnih zahtjeva

Član 41

Društvo za osiguranje je, za obavljanje osiguranja od autoodgovornosti, dužno da imenuje predstavnika za rješavanje odštetnih zahtjeva po toj vrsti ugovora o osiguranju u svim državama članicama Evropske Unije (u daljem tekstu: ovlašćeni predstavnik).

Imenovanje ovlašćenog predstavnika u državi članici Evropske Unije ne utiče na primjenu materijalnog prava pri obradi odštetnih zahtjeva i ne mijenja sudsku nadležnost.

Društvo za osiguranje je dužno da za ovlašćenog predstavnika odredi fizičko ili pravno lice sa prebivalištem, odnosno sjedištem u toj državi, osposobljeno za rješavanje svih pitanja koja se mogu javiti u vezi sa zahtjevom za naknadu štete na jeziku u službenoj upotrebi u državi za koju je imenovano i odgovorno je za obradu, rješavanje i isplatu odštetnih zahtjeva za štetu koju osiguranici društva koje ga je imenovalo pričinile licima sa prebivalištem u državi članici za koju je imenovan.

Ovlašćeni predstavnik može raditi za više osiguravača.

U postupku po zahtjevu za naknadu štete ovlašćeni predstavnik dužan je da prikupi sve neophodne informacije radi utvrđivanja uzroka nastanka osiguranog događaja, visine nastale štete i preduzimanja drugih radnji u cilju rješavanja odštetnog zahtjeva i ispunjavanja obaveza koje iz tog zahtjeva proizilaze.

Imenovanjem ovlašćenog predstavnika ne ograničava se pravo oštećenog lica da direktno dostavi odštetni zahtjev odgovornom društvu u njegovom sjedištu ili sjedištu filijale.

St. 1 do 5 ovog člana primjenjuju se i na poslove ovlašćenog predstavnika kojeg, za teritoriju Crne Gore, imenuju društva za osiguranje sa sjedištem u državama članicama Evropske Unije.

Registar ovlašćenih predstavnika društava za osiguranje iz Crne Gore vodi Udruženje.

V. OSIGURANJE VLASNIKA ODNOSNO KORISNIKA VAZDUHOPLOVA OD ODGOVORNOSTI ZA ŠTETU PRIČINJENU TREĆIM LICIMA

Obaveza osiguranja

Član 42

Vlasnik, odnosno ovlašćeni korisnik vazduhoplova dužan je da zaključi ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu koju upotrebom vazduhoplova pričinu trećim licima.

Štetom iz stava 1 ovog člana smatra se i šteta za koju vlasnik, odnosno ovlašćeni korisnik vazduhoplova odgovara zbog upotrebe vazduhoplova u letu, odnosno šteta koju prouzrokuju lica ili stvari koje su ispale ili su izbačene iz vazduhoplova u letu.

Vlasnik, odnosno ovlašćeni korisnik stranog vazduhoplova koji ulazi u vazdušni prostor Crne Gore mora biti osiguran od odgovornosti za štetu iz stava 1 ovog člana, ako nije pruženo drugo obezbjeđenje za naknadu štete ili ako međunarodnim ugovorom nije drukčije uređeno.

Registracija vazduhoplova i produženje registracije može se izvršiti tek nakon podnošenja dokaza o zaključenom ugovoru o osiguranju iz stava 1 ovog člana organu nadležnom za registraciju.

Vlasnik vazduhoplova koji ne podliježe obaveznoj godišnjoj registraciji dužan je da zaključi ugovor o osiguranju iz stava 1 ovog člana prilikom dobijanja odgovarajuće dozvole za upotrebu i da redovno obnavlja ugovor.

Visina osigurane sume

Član 43

Obaveza društva za osiguranje po osnovu ugovora iz člana 42 ovog zakona ograničena je osiguranom sumom na dan štetnog događaja, ako ugovorom o osiguranju nije ugovorena viša suma.

Najniža osigurana suma na koju može biti ugovoreno osiguranje iz člana 42 ovog zakona iznosi:

1) za štete pričinjene trećim licima:

a) za zmajeve, ultralake jedrilice, paraglajdere, jedrilice, balone, zmajeve sa motorom, ultralake vazduhoplove sa motorom, 20.000 SDR;

b) za vazduhoplove kojima MTOM iznosi:

- od 20 do 500 kg, 750.000 SDR,
- od 501 do 1.000 kg, 1.500.000 SDR,
- od 1.001 do 2.700 kg, 3.000.000 SDR,
- od 2.701 do 6.000 kg, 7.000.000 SDR,
- od 6.001 do 12.000 kg, 18.000.000 SDR,
- od 12.001 do 25.000 kg, 80.000.000 SDR,
- od 25.001 do 50.000 kg, 150.000.000 SDR,
- od 50.001 do 200.000 kg, 300.000.000 SDR,
- od 200.001 do 500.000 kg, 500.000.000 SDR,
- iznad 500.001 kg, 700.000.000 SDR;

2) za pojedinog putnika, 250.000 SDR;

3) za lične stvari putnika koje se nalaze u kabini vazduhoplova, 1.000 SDR;

4) za teret i predati prtljag po kg, 17 SDR.

Izuzetno od stava 2 ovog člana, najniža osigurana suma po jednom štetnom događaju određena ugovorom o osiguranju iz člana 42 ovog zakona za vazduhoplove čija MTOM iznosi 2.700 kg ili manje i koji se ne koristi za komercijalne svrhe, za pojedine putnike iznosi 100.000 SDR.

Odluku o povećanju osigurane sume iz stava 2 ovog člana donosi Vlada, na predlog regulatornog organa.

Primjena odredaba o odgovornosti

Član 44

Na odgovornost vlasnika, odnosno ovlašćenog korisnika vazduhoplova za štetu koju pričini trećim licima shodno se primjenjuju odredbe ovog zakona koje se odnose na naknadu štete pričinjene trećim licima upotrebom motornog vozila i odredbe zakona kojima su uređeni obligacioni i svojinsko-pravni odnosi u vazдушnom saobraćaju, ako drukčije nije uređeno odredbama čl. 42 i 43 ovog zakona.

VI. OSIGURANJE VLASNIKA, ODNOSNO KORISNIKA PLOVNIH OBJEKATA OD ODGOVORNOSTI ZA ŠTETU PRIČINJENU TREĆIM LICIMA

Obaveza osiguranja

Član 45

Vlasnik, odnosno ovlašćeni korisnik plovnog objekta, koji se po propisima o registraciji plovnih objekata upisuje u registar plovnih objekata, dužan je da zaključi ugovor o osiguranju od odgovornosti za štetu koju upotrebom plovnog objekta pričini trećim licima nanošenjem tjelesnih povreda, narušavanjem zdravlja ili smrti.

Štetom iz stava 1 ovog člana smatra se i šteta koja je pričinjena trećem licu usljed pada stvari sa plovnog objekta ili izbacivanjem stvari iz plovnog objekta.

Vlasnik, odnosno ovlašćeni korisnik stranog plovnog objekta, prije dobijanja dozvole za plovidbu u unutrašnjim morskim vodama i teritorijalnom moru Crne Gore, odnosno koji plovi unutrašnjim morskim vodama i teritorijalnim morem Crne Gore, mora biti osiguran od odgovornosti za štetu iz stava 1 ovog člana, ako nije pruženo drugo obezbjeđenje za naknadu štete ili ako međunarodnim ugovorom nije drukčije uređeno.

Izdavanje dozvole za plovidbu plovnog objekta i produženje dozvole može se izvršiti samo uz dokaz o zaključenom ugovoru o osiguranju iz ovog člana podnesen nadležnom organu.

Vlasnik plovnog objekta koji ne podliježe obaveznom godišnjem pregledu dužan je da zaključi ugovor o osiguranju iz stava 1 ovog člana prije dobijanja dozvole za plovidbu koja važi duže od jedne godine i da osiguranje obnavlja u periodu važenja te dozvole.

Zabranjena je upotreba plovnog objekta u pomorskom saobraćaju bez zaključenog ugovora o osiguranju.

Visina osigurane sume

Član 46

Obavezu društva za osiguranje predstavljaju osigurane sume na dan štetnog događaja, ako ugovorom o osiguranju nije ugovorena veća osigurana suma.

Najniža osigurana suma na koju može biti ugovoreno osiguranje iz člana 45 stav 1 ovog zakona iznosi:

1) za brodove:

- veličine do 1000 BT, 100.000 Eura,
- veličine od 1001 do 10000 BT, 200.000 Eura,
- veličine od 10001 do 20000 BT, 300.000 Eura,
- veličine od 20001 do 30000 BT, 400.000 Eura,
- veličine preko 30001 BT, 500.000 Eura;

2) za ostale plovne objekte i plovidbene objekte za sport i rekreaciju:

- motorne čamce, 50.000 Eura,
- hidroglisere, skutere i glisere, 200.000 Eura,
- jahte, 800.000 Eura.

Odluku o povećanju osigurane sume iz stava 2 ovog člana donosi Vlada, na predlog regulatornog organa.

Primjena odredaba o odgovornosti

Član 47

Na odgovornost vlasnika, odnosno ovlašćenog korisnika plovnog objekta za štetu koju pričinili trećim licima shodno se primjenjuju odredbe ovog zakona koje se odnose na naknadu štete pričinjene trećim licima upotrebom motornog vozila, ako drugačije nije uređeno čl. 45 i 46 ovog zakona.

VII. UDRUŽENJE DRUŠTAVA ZA OSIGURANJE KOJA OBAVLJAJU POSLOVE OBAVEZNIH OSIGURANJA U SAOBRAĆAJU

Udruživanje društava za osiguranje

Član 48

Društva za osiguranje koja obavljaju poslove obaveznih osiguranja u Crnoj Gori učlanjuju se u Udruženje, u cilju obavljanja poslova utvrđenih ovim zakonom i ostvarivanja zajedničkih interesa.

Poslove iz stava 1 ovog člana Udruženje obavlja u okviru Garantnog fonda, Biroa zelene karte i Informativnog centra.

Pored poslova iz stava 2 ovog člana Udruženje obavlja i poslove Biroa za naknadu štete.

Udruženje ima svojstvo pravnog lica, sa pravima i odgovornostima utvrđenim zakonom i statutom Udruženja.

Statutom Udruženja uređuje se unutrašnja organizacija, poslovanje, rad i funkcionisanje organa Udruženja, finansiranje i druga pitanja od značaja za rad Udruženja.

Na statut Udruženja saglasnost daje regulatorni organ.

Članstvo u Udruženju

Član 49

Društvo za osiguranje može obavljati poslove obaveznog osiguranja utvrđene ovim zakonom samo ako je član Udruženja.

Kada društvo za osiguranje ne ispunjava obaveze iz ugovora o obaveznom osiguranju ili u skladu sa međunarodnim sporazumima čiji je potpisnik Udruženje, Udruženje je dužno da, bez odlaganja, obavijesti regulatorni organ.

Regulatorni organ je dužan da informaciju iz stava 2 ovog člana proslijedi nadležnim nadzornim organima u državi u kojoj to društvo za osiguranje ima sjedište, a može primijeniti i druge mjere, u skladu sa zakonom.

Društvu za osiguranje prestaje članstvo u Udruženju danom prestanka obavljanja poslova obaveznog osiguranja u saobraćaju, odnosno danom prijema obavještenja kojim nadzorni organ zemlje sjedišta obavještava regulatorni organ o prestanku obavljanja poslova osiguranja u Crnoj Gori ili u državi sjedišta.

Sredstva Udruženja

Član 50

Društva za osiguranje dužna su da obezbijede sredstva potrebna za obavljanje zakonom utvrđenih poslova Udruženja.

Sredstva iz stava 1 ovog člana čine članarina, doprinos za poslovanje Udruženja, obavezni doprinos za Garantni fond i drugi doprinosi propisani statutom Udruženja.

Poslovi Udruženja

Član 51

U vršenju poslova iz člana 48 ovog zakona Udruženje obavlja sljedeće poslove:

- 1) predstavlja društva za osiguranje u međunarodnim strukovnim organizacijama;
- 2) vrši obradu, obračun, isplatu šteta i naplatu regresnih zahtjeva po isplaćenim štetama:
 - po osnovu međunarodnih sporazuma o obaveznim osiguranjima u saobraćaju za štete nastale u zemlji i inostranstvu (zelena karta),
 - od neosiguranih motornih i priključnih vozila i putnika u javnom saobraćaju, vazduhoplova i plovnih objekata,
 - od nepoznatih motornih vozila, vazduhoplova, plovnih objekata ili drugih prevoznih sredstava za prouzrokovanje smrti, tjelesne povrede ili narušavanja zdravlja,
 - po osnovu zahtjeva oštećenih lica koja štetu nijesu mogla naplatiti zbog oduzimanja dozvole za rad ili pokretanja stečaja, odnosno likvidacije nad društvom za osiguranje kod koga su bila osigurana;
- 3) utvrđuje i štampa obrasce međunarodne karte osiguranja (zelene karte) za svoje članove;
- 4) upravlja organizacionim djelovima iz člana 48 st. 2 i 3 ovog zakona;
- 5) prikuplja, čuva i obrađuje podatke i sačinjava izvještaje u skladu sa ovim zakonom;
- 6) predlaže regulatornom organu:
 - kriterijume za određivanje visine obaveznog doprinosa za rad Udruženja i redovnog doprinosa Garantnom fondu,
 - iznose depozita i garancija banaka kojima društva za osiguranje obezbjeđuju izmirenje obaveza za koje odgovara Udruženje;
- 7) određuje tarifu za obračun i plaćanje troškova obrade šteta iz tačke 2 ovog stava;
- 8) obavlja druge poslove za koje ga ovlaste društva za osiguranje i regulatorni organ;
- 9) sačinjava plan poslovanja i finansijske izvještaje o poslovanju;
- 10) saraduje sa nadležnim organima i organizacijama drugih država po pitanjima potpunijeg i sveobuhvatnijeg ostvarivanja prava osiguranika, oštećenih lica i članova Udruženja;
- 11) utvrđuje Kodeks ponašanja u poslovima obaveznih osiguranja;
- 12) objavljuje pravila svog poslovanja;
- 13) obavlja i druge poslove utvrđene ovim zakonom.

Kriterijume i iznose depozita i garancija banaka iz stava 1 tačka 6 ovog člana utvrđuje regulatorni organ.

Udruženje je dužno da, bez odlaganja, obavijesti regulatorni organ ako dođe do podataka koji ukazuju da je društvo za osiguranje počinilo prekršaj iz člana 64 ovog zakona i uz obavještenje dostavi odgovarajuće dokaze kojima raspolaže.

Izvještavanje o poslovanju Udruženja

Član 52

Udruženje je dužno da sačinjava godišnji plan poslovanja i godišnji finansijski izvještaj.

U okviru godišnjeg plana i godišnjih finansijskih izvještaja sačinjavaju se poseban godišnji plan i godišnji finansijski izvještaj Garantnog fonda.

Finansijski izvještaji iz st. 1 i 2 ovog člana podliježu reviziji, o čemu se sačinjava odgovarajući revizorski izvještaj.

Pored izvještaja iz st. 1 do 3 ovog člana, na zahtjev regulatornog organa, Udruženje dostavlja i druge izvještaje i podatke od značaja za vršenje nadzora.

Bliži sadržaj, način i rokove dostavljanja izvještaja i podataka iz ovog člana utvrđuje regulatorni organ.

Nadzor nad poslovanjem Udruženja

Član 53

Nadzor nad poslovanjem Udruženja vrši regulatorni organ.

Na nadzor nad poslovanjem Udruženja shodno se primjenjuju odredbe zakona kojim se uređuje djelatnost osiguranja, ako ovim zakonom nije drukčije uređeno.

Udruženje je dužno da regulatornom organu obezbijedi pristup svim podacima koje je u skladu sa zakonom dužno da vodi.

Ako Udruženje ne obavlja poslove u skladu sa ovim zakonom, Vlada može, do uspostavljanja obavljanja poslova u skladu sa ovim zakonom, privremeno prenijeti poslove Udruženja na drugo pravno lice ili regulatorni organ.

Garantni fond

Član 54

Garantni fond se osniva radi ekonomske zaštite putnika u javnom saobraćaju i trećih oštećenih lica, u slučajevima kada je šteta pričinjena upotrebom neosiguranog ili nepoznatog prevoznog sredstva, kao i u slučajevima kada je društvo za osiguranje kome je oduzeta dozvola za rad i nad kojim je pokrenut postupak stečaja ili likvidacije odgovorno za naknadu štete i šteta nastalih po osnovu zelene karte.

Sredstva Garantnog fonda obezbjeđuju se iz sredstava iz člana 55 ovog zakona i sredstava ostvarenih po osnovu regresnih zahtjeva u slučajevima utvrđenim ovim zakonom.

Redovni doprinos Garantnom fondu

Član 55

Društvo za osiguranje dužno je da Udruženju uplaćuje redovni doprinos iz premija obaveznih osiguranja u saobraćaju, srazmjerno premiji ostvarenoj u prethodnoj godini.

Visinu redovnog doprinosa iz stava 1 ovog člana utvrđuje regulatorni organ, u skladu sa kriterijumima iz člana 51 stav 2 ovog zakona, do kraja tekuće za narednu poslovnu godinu.

Ako sredstva Garantnog fonda, po osnovu redovnog doprinosa, nijesu dovoljna za pokriće obaveza iz člana 54 ovog zakona, nedostajuća sredstva obezbjeđuju se dodatnim doprinosom koji se utvrđuje na način i po postupku utvrđenom za redovni doprinos Garantnom fondu.

Upravljanje sredstvima Garantnog fonda

Član 56

Sredstva Garantnog fonda vode se na posebnom računu Udruženja, koje odgovara za upravljanje i raspolaganje tim sredstvima.

Finansijska sredstva Garantnog fonda ulažu se i deponuju u skladu sa propisima kojima se uređuje ulaganje i deponovanje sredstava tehničkih rezervi društava za osiguranje.

Ako društvo za osiguranje ne izvršava obavezu uplate redovnog doprinosa Garantnom fondu, Udruženje je dužno da o tome, bez odlaganja, obavijesti regulatorni organ.

Regulatorni organ će društvu iz stava 3 ovog člana izreći mjeru kojom nalaže izvršavanje obaveze, a može izreći i mjeru oduzimanja dozvole za rad.

Namjena sredstava Garantnog fonda

Član 57

Sredstva Garantnog fonda koriste se za isplatu osigurane sume, odnosno naknadu štete oštećenim licima, i to:

- 1) prouzrokovane upotrebom motornog vozila, vazduhoplova, plovnog objekta ili drugog prevoznog sredstva za koje nije bio zaključen ugovor o obaveznom osiguranju u skladu sa ovim zakonom;
- 2) zbog smrti, tjelesne povrede ili narušavanja zdravlja prouzrokovane upotrebom nepoznatog motornog vozila, vazduhoplova, plovnog objekta ili drugog prevoznog sredstva;
- 3) prouzrokovane upotrebom motornog vozila, vazduhoplova, plovnog objekta ili drugog prevoznog sredstva za koje je zaključen ugovor o obaveznom osiguranju sa društvom za osiguranje kome je oduzeta dozvola za rad ili nad kojim je pokrenut stečajni postupak ili postupak likvidacije;
- 4) u slučajevima iz čl. 34, 38 i 40 ovog zakona.

Iz sredstava Garantnog fonda naknađuju se i troškovi obrade i isplate odštetnih zahtjeva koji padaju na teret Garantnog fonda.

Ako nepoznato motorno vozilo prouzrokuje smrt ili značajne tjelesne povrede, Garantni fond plaća i naknadu štete na imovini, ako je šteta veća od 500 Eura .

U slučaju spora između Udruženja i društva za osiguranje o nadležnosti za isplatu naknade štete, naknadu isplaćuje strana koja je prva primila odštetni zahtjev. Ako se naknadno utvrdi da je za naknadu štete bila odgovorna suprotna strana, strana koja je isplatila naknadu ima pravo regresa za cjelokupni isplaćeni iznos sa pripadajućom kamatom.

Pravo Garantnog fonda na regres

Član 58

Garantni fond, nakon isplate iz člana 57 stav 1 tač. 1, 2 i 4 i stav 2 ovog zakona, ima pravo regresa prema licu odgovornom za štetu, za iznos isplaćene štete, kamate i drugih troškova vezanih za obradu i isplate štete.

Nakon isplate naknade štete iz člana 57 stav 1 tačka 3 ovog zakona, Udruženje ima pravo regresa od odgovornog društva, odnosno, u slučaju stečaja ili likvidacije, iz stečajne mase društva nad kojim je pokrenut stečajni postupak, po redosljedu namirenja propisanom posebnim zakonom.

Biro za naknadu štete

Član 59

Oštećeno lice sa prebivalištem u Crnoj Gori može zahtjev za naknadu štete, koju mu na teritoriji države članice Evropske Unije ili treće zemlje potpisnice multilateralnog sporazuma pričini motorno vozilo koje je osigurano, odnosno uobičajeno se koristi na teritoriji države članice Evropske Unije, podnijeti Birou za naknadu štete (u daljem tekstu: Biro).

Odštetni zahtjev može se podnijeti Birou, ako:

- 1) odgovorno društvo ili ovlašćeni predstavnik tog društva za osiguranje u Crnoj Gori nije isplatilo naknadu ili dostavilo obrazložen odgovor u propisanom roku;
- 2) odgovorno društvo nije imenovalo ovlašćenog predstavnika na teritoriji Crne Gore;
- 3) u roku od 60 dana od dana podnošenja odštetnog zahtjeva nije moguće identifikovati odgovornog osiguravača, odnosno motorno vozilo koje je prouzrokovalo nezgodu.

Biro nije dužan da odlučuje o zahtjevu za naknadu štete ako je oštećeno lice po tom zahtjevu pokrenulo sudski postupak neposredno protiv odgovornog lica, odnosno odgovornog društva.

Naknadu štete iz ovog člana Biro isplaćuje iz sredstava Garantnog fonda.

Postupanje Biroa po zahtjevu za naknadu štete

Član 60

Biro je dužan da riješi zahtjev za naknadu štete u roku od 60 dana od dana prijema.

O prijemu zahtjeva iz stava 1 ovog člana i o namjeri da u roku iz stava 1 ovog člana postupi na odgovarajući način Biro, bez odlaganja, obavještava:

- 1) odgovorno društvo ili ovlašćenog predstavnika tog društva;
- 2) organizaciju za naknadu štete u državi u kojoj odgovorno društvo ima sjedište;
- 3) lice odgovorno za nezgodu, ako su njegov identitet i adresa poznati.

Biro će obustaviti postupak naknade štete ako oštećenom licu, prije isteka roka za rješavanje odštetnog zahtjeva,

iplati naknadu štete lica koje je štetu prouzrokovalo, odgovorno društvo ili treće lica ili ako odgovorno društvo ili njegov predstavnik oštećenom licu dostavi obrazloženi odgovor do isteka roka iz stava 1 ovog člana.

Postupak iz stava 3 ovog člana neće se obustaviti ako oštećenom licu bude isplaćena naknada po osnovu polise životnog osiguranja ili osiguranja za slučaj nezgode.

Pravo Biroa na regres

Član 61

U slučajevima isplate naknade štete oštećenom licu iz člana 59 stav 1 ovog zakona, Biro ima pravo regresa za isplaćeni iznos naknade štete i troškova od organizacije za naknadu štete države članice Evropske Unije u kojoj je osigurano vozilo koje je prouzrokovalo nezgodu.

U slučajevima štete pričinjene nepoznatim ili neosiguranim vozilima, Biro ima pravo na naknadu isplaćenog iznosa naknade i troškova od:

- 1) Garantnog fonda države članice Evropske Unije u kojoj se motorno vozilo koje je prouzrokovalo nezgodu uobičajeno nalazi, ako odgovorno društvo ne može biti identifikovano;
- 2) Garantnog fonda države članice Evropske Unije u kojoj se nezgoda dogodila, ako se motorno vozilo ne može identifikovati;
- 3) Garantnog fonda države članice Evropske Unije u kojoj se dogodila nezgoda, ako je štetu prouzrokovalo vozilo koje se uobičajeno koristi u trećoj zemlji.

Biro je dužan da, u skladu sa međunarodnim sporazumima, nadoknadi isplaćeni iznos štete organizaciji za naknadu štete države članice Evropske Unije, ako se radi o obavezi na osnovu ugovora o osiguranju od autoodgovornosti zaključenog kod društva za osiguranje registrovanog u Crnoj Gori.

Pravna lica na koja su na osnovu zakona prešla prava oštećenih lica prema licu koje je prouzrokovalo nezgodu ili njegovom društvu za osiguranje i lica iz člana 18 ovog zakona nemaju pravo na naknadu štete od Biroa.

Informacioni centar

Član 62

Informacioni centar organizuje se u okviru Udruženja, radi efikasnijeg ostvarivanja prava po odštetnim zahtjevima u slučaju šteta nastalih upotrebom motornih vozila.

Informacioni centar:

- 1) prikuplja podatke od značaja za ostvarivanje prava po odštetnim zahtjevima i vodi registar tih podataka;
- 2) omogućava uvid u podatke iz tačke 1 ovog stava;
- 3) pruža pomoć oštećenim licima pri prikupljanju podataka iz registra iz tačke 1 ovog stava i iz registara informacionih centara država članica Evropske Unije.

Registar iz stava 2 tačka 1 ovog člana sadrži podatke o:

- 1) registarskim oznakama, vrstama, markama, tipovima i brojevima šasija motornih vozila registrovanih u Crnoj Gori;
- 2) brojevima polisa osiguranja od autoodgovornosti za vozila iz tačke 1 ovog stava;
- 3) trajanju osiguravajućeg pokrića na osnovu ugovora o osiguranju od autoodgovornosti;
- 4) nazivu i adresi sjedišta društva za osiguranje koje pruža osiguravajuće pokriće na osnovu ugovora o osiguranju iz tačke 3 ovog stava;
- 5) imenu i prezimenu, datumu rođenja, prebivalištu, odnosno nazivu i sjedištu osiguranika;
- 6) imenu i prebivalištu, odnosno sjedištu ovlašćenih predstavnika koje su imenovala društva za osiguranje iz Crne Gore u državama članicama Evropske Unije;
- 7) vlasnicima motornih vozila koji su u Crnoj Gori izuzeti od obaveze osiguranja od autoodgovornosti.

Podaci iz stava 3 ovog člana prikupljaju se od društava za osiguranje i iz evidencije registrovanih motornih vozila u Crnoj Gori i vode se na način propisan članom 19 stav 4 ovog zakona.

Na zahtjev oštećenog lica, Udruženje će podatke iz stava 3 ovog člana pribaviti i iz registara informacionih centara država članica Evropske Unije.

Društvo za osiguranje i organ nadležan za evidenciju registrovanih motornih vozila u Crnoj Gori dužni su da podatke iz stava 3 ovog člana redovno dostavljaju Udruženju.

Podatke iz stava 3 tač. 1 do 5 ovog člana Informacioni centar je dužan da čuva najmanje sedam godina od dana objave registracije motornog vozila ili prestanka važenja polise osiguranja.

Radi pružanja pomoći pri prikupljanju podataka iz stava 2 tačka 3 ovog člana Informacioni centar saraduje sa informacionim centrima država članica Evropske Unije.

Dostavljanje informacija oštećenom licu

Član 63

Informacioni centar je dužan da oštećenom licu, u roku od sedam godina od dana nastanka saobraćajne nezgode, iz svog registra, bez odlaganja, omogući pristup sljedećim podacima:

- 1) nazivu i sjedištu odgovornog društva za osiguranje;
- 2) broju polise osiguranja društva iz tačke 1 ovog stava;
- 3) imenu i prezimenu, odnosno nazivu i prebivalištu, odnosno sjedištu ovlašćenog predstavnika odgovornog društva za osiguranje imenovanog u Crnoj Gori.

Informacioni centar, na zahtjev oštećenog lica, pribavlja podatke o imenu i prezimenu, odnosno nazivu i prebivalištu, odnosno sjedištu vlasnika, odnosno korisnika motornog vozila, ako je oštećeno lice iskazalo pravni interes za tim podacima.

Podaci iz stava 1 ovog člana pribavljaju se i iz registara informacionih centara država članica Evropske Unije.

Podaci iz st. 1 i 2 ovog člana prikupljaju se od lica iz člana 62 stav 4 ovog zakona i od drugih lica.

Informacioni centar prikuplja, na zahtjev oštećenog lica, podatke o imenu i prezimenu, odnosno nazivu i prebivalištu, odnosno sjedištu lica koje je odgovorno za štetu prouzrokovanu upotrebom motornog vozila koje je izuzeto od obaveze osiguranja od autoodgovornosti.

VIII. NADZOR

Član 64

Nadzor nad poslovanjem društva za osiguranje vrši regulatorni organ u skladu sa ovim zakonom i zakonom kojim se uređuje djelatnost osiguranja.

Nadzor nad primjenom člana 6, člana 7 u vezi sa čl. 21, 25, 42 i 45, člana 8, člana 28, člana 29 i člana 36 vrši organ nadležan za bezbjednost saobraćaja na putevima.

IX. KAZNE NE ODREDBE

Član 65

Novčanom kaznom od 1.000 do 20.000 Eura kazniće se za prekršaj pravno lice - društvo za osiguranje, ako:

- 1) zaključi ugovor o obaveznom osiguranju suprotno članu 7 ovog zakona;
- 2) ne uruči osiguraniku uslove osiguranja najkasnije u trenutku zaključenja ugovora o osiguranju (član 10 stav 3);
- 3) ne dostavi uslove osiguranja, tarife premija ili premijski sistem sa tehničkim osnovama za izračunavanje tarife regulatornom organu najkasnije 60 dana prije dana predviđenog za početak njihove primjene, radi provjere usklađenosti sa zakonom, aktuarskim načelima i pravilima struke osiguranja (član 10 stav 4);
- 4) oštećenom licu ne dostavi obrazloženu ponudu za naknadu štete ili obrazloženi odgovor u rokovima propisanim članom 12 ovog zakona;
- 5) oštećenom licu ne ponudi i ne isplati nesporni dio naknade štete na ime predujma (član 13 stav 1);
- 6) ne isplati utvrđeni iznos naknade štete u cjelosti u roku od osam dana od dana odlučivanja, odnosno od dana zaključenja sporazuma za naknadu štete (član 15 stav 1);
- 7) ne utvrdi pravila postupka rješavanja odštetnih zahtjeva, odnosno ako pravilima postupka ne uredi način evidentiranja odštetnih zahtjeva, dokaze potrebne za utvrđivanje osnova i iznosa naknade štete, način procjene šteta, način utvrđivanja iznosa naknade i rok isplate, kao i postupak po žalbi podnosioca odštetnog zahtjeva (član 17 st. 1 i 2);
- 8) na svojoj internet stranici i na drugi pogodan način ne objavi pravila postupka iz člana 17 stav 1 ovog zakona (član 17 stav 3);
- 9) ne naknadi stvarnu štetu fondovima zdravstvenog, penzijskog i invalidskog osiguranja u granicama obaveza preuzetih ugovorom o osiguranju (član 18 stav 1);
- 10) ne prikuplja, ne vodi ili ne obrađuje statističke i druge podatke u skladu sa čl. 19 i 20 ovog zakona;
- 11) ne dostavi regulatornom organu tražene podatke iz člana 19 ovog zakona (član 19 stav 6);

- 12) licu koje je zaključilo ugovor o osiguranju od autoodgovornosti na zahtjev ne izda potvrdu o postojanju i broju odštetnih zahtjeva koje su treća lica podnijela u vezi sa tim vozilom, za period od posljednjih pet godina koje prethode zasnivanju ugovornog odnosa (član 27 stav 2);
- 13) ne uruči osiguraniku, uz polis, primjerak Evropskog izvještaja o nezgodi koji je osiguranik dužan da drži u vozilu i predoči ovlaštenom licu na njegov zahtjev (član 28 stav 1);
- 14) ne imenuje ovlaštenog predstavnika u skladu sa članom 41 ovog zakona;
- 15) ne uplaćuje sredstva potrebna za obavljanje zakonom povjerenih poslova udruženja (član 50).

Za prekršaj iz stava 1 ovog člana kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od 500 do 3.000 Eura.

Član 66

Novčanom kaznom od 1.000 do 15.000 Eura kazniće se za prekršaj pravno lice - udruženje, ako:

- 1) oštećenom licu ne dostavi obrazloženu ponudu za naknadu štete ili obrazloženi odgovor u rokovima propisanim članom 12 ovog zakona;
- 2) oštećenom licu ne ponudi i ne isplati nesporni dio naknade štete na ime predujma (član 13 stav 1);
- 3) ne isplati utvrđeni iznos naknade štete u cjelosti u roku od osam dana od dana odlučivanja, odnosno od dana zaključenja sporazuma za naknadu štete (član 15 stav 1);
- 4) ne utvrdi pravila postupka rješavanja odštetnih zahtjeva, odnosno ako pravilima postupka ne uredi način evidentiranja odštetnih zahtjeva, dokaze potrebne za utvrđivanje osnova i iznosa naknade štete, način procjene šteta, način utvrđivanja iznosa naknade i rok isplate, kao i postupak po žalbi podnosioca odštetnog zahtjeva (član 17 st. 1 i 2);
- 5) ne prikuplja, ne vodi ili ne obrađuje statističke i druge podatke u skladu sa čl. 19 i 20 ovog zakona;
- 6) bez odlaganja ne obavijesti regulatorni organ o neizvršavanju obaveza iz ugovora o obaveznom osiguranju od strane društva za osiguranje (član 49 stav 2);
- 7) ne izvršava poslove iz člana 51 ovog zakona;
- 8) ne dostavlja ili ne dostavlja na propisan način podatke regulatornom organu (član 52 st.4 i 5);
- 9) ne omogući regulatornom organu pristup svim podacima koje je u skladu sa zakonom dužno da vodi (član 53 stav 3);
- 10) ne upravlja sredstvima Garantnog fonda na način utvrđen članom 56 ovog zakona;
- 11) ne vrši isplate iz sredstava Garantnog fonda na način propisan članom 57 ovog zakona;
- 12) ne čuva podatke koji se vode u sklopu informacionog centra na propisan način (član 62 stav 7);
- 13) ne omogući oštećenom licu pristup podacima u skladu sa članom 63 ovog zakona.

Za prekršaj iz stava 1 ovog člana kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od 500 do 2.000 Eura.

Član 67

Novčanom kaznom od 500 do 2.000 Eura kazniće se za prekršaj pravno lice - vlasnik prevoznog sredstva, ako:

- 1) ne zaključi ugovor o obaveznom osiguranju u saobraćaju (član 7, a u vezi sa čl.21, 25, 42 i 45);
- 2) u roku od osam dana od dana objavljivanja rješenja o pokretanju likvidacije, odnosno stečaja nad društvom za osiguranje ne zaključi ugovor o obaveznom osiguranju sa drugim društvom za osiguranje za preostali period važenja registracije (član 8 stav 1);
- 3) ne produži ugovor o osiguranju od autoodgovornosti za motorno vozilo koje ne podliježe obavezi registracije svake godine (član 29 stav 2).

Za prekršaj iz stava 1 ovog člana kazniće se i odgovorno lice u pravnom licu novčanom kaznom od 100 do 2.000 Eura.

Za prekršaj iz stava 1 ovog člana kazniće se preduzetnik novčanom kaznom od 150 do 6.000 Eura.

Za prekršaj iz stava 1 ovog člana kazniće se fizičko lice novčanom kaznom od 50 do 2.000 Eura.

Član 68

Novčanom kaznom od 50 do 200 Eura kazniće se za prekršaj vozač prevoznog sredstva, ako:

- 1) ne drži u vozilu ugovor o obaveznom osiguranju ili ga na zahtjev ne predoči ovlaštenom licu (član 6 stav 1);
- 2) ne drži u vozilu Evropski izvještaj o nezgodi ili ga na zahtjev ne predoči ovlaštenom licu (član 28 stav 1);

- 3) prilikom ulaska vozilom strane registracije na teritoriju Crne Gore ne zaključi granično osiguranje (član 36 stav 1).

X. PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Usklađivanje uslova i tarifa premija obaveznog osiguranja

Član 69

Član 10 st. 4 do 6 ovog zakona primjenjivaće se nakon isteka pet godina od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Do početak primjene člana 10 st. 4 do 6 ovog zakona društva za osiguranje dužna su da, kao članovi Udruženja, sačine zajednički predlog uslova i tarifa premija i tehničke osnove za obračun premije u skladu sa aktuarskim načelima, pravilima struke osiguranja i opštim propisima kojima se uređuje djelatnost osiguranja i da ih dostave na saglasnost regulatornom organu u roku od 180 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Zahtjev za davanje saglasnosti iz stava 2 ovog člana podnosi Udruženje.

Regulatorni organ je dužan da, po zahtjevu iz stava 3 ovog člana, odluči u roku od 60 dana od dana podnošenja zahtjeva.

Rješenje o davanju saglasnosti, uslove i tarifu premija iz stava 4 ovog člana regulatorni organ objavljuje u "Službenom listu Crne Gore".

Društva iz stava 1 ovog člana dužna su da, u roku od šest mjeseci od dana stupanja na snagu ovog zakona, usklade uslove osiguranja i tarife premija sa ovim zakonom.

Usklađivanje osiguranih suma

Član 70

Član 33 ovog zakona primjenjivaće se nakon isteka tri godine od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Društva za osiguranje dužna su da, nakon isteka godine dana od dana stupanja na snagu ovog zakona, primijene sljedeće najniže osigurane sume:

- 1) za štetu zbog smrti, tjelesne povrede i narušenog zdravlja:
 - za autobuse i teretna vozila - 400.000 Eura,
 - za druga motorna i nepoznata vozila - 250.000 Eura,
 - vozila kojima se prevoze opasne materije - 450.000 Eura;
- 2) za štetu zbog uništenja ili oštećenja stvari:
 - za autobuse i teretna vozila - 200.000 Eura,
 - za druga motorna vozila - 150.000 Eura,
 - vozila kojima se prevoze opasne materije - 250.000 Eura.

Društva za osiguranje dužna su da, nakon isteka dvije godine od dana stupanja na snagu ovog zakona, primijene sljedeće najniže osigurane sume:

- 1) za štetu zbog smrti, tjelesne povrede i narušenog zdravlja:
 - za autobuse i teretna vozila - 550.000 Eura,
 - za druga motorna i nepoznata vozila - 400.000 Eura,
 - vozila kojima se prevoze opasne materije - 600.000 Eura;
- 2) za štetu zbog uništenja ili oštećenja stvari:
 - za autobuse i teretna vozila - 300.000 Eura,
 - za druga motorna vozila - 220.000 Eura,
 - vozila kojima se prevoze opasne materije - 400.000 Eura.

Predlog uslova i tarifa osiguranja od autoodgovornosti, radi usklađivanja iz st. 1 do 3 ovog člana, Udruženje je dužno da dostavlja regulatornom organu najkasnije 90 dana prije isteka rokova iz st. 1 do 3 ovog člana.

Usklađivanje poslovanja Udruženja

Član 71

Udruženje je dužno da uskladi organizaciju i poslovanje sa ovim zakonom, u roku od 180 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Rok za donošenje podzakonskih akata

Član 72

Podzakonski akti za sprovođenje ovog zakona donijet će se u roku od 180 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Do donošenja podzakonskih akata iz stava 1 ovog člana primjenjivaće se podzakonski akti doneseni na osnovu Zakona o obaveznom osiguranju u saobraćaju ("Službeni list RCG", broj 46/07).

Odložena primjena

Član 73

Odredbe člana 4 stav 2, člana 26, člana 36 stav 3, člana 37 stav 2, člana 41, člana 49 stav 3, člana 57 stav 3 i čl. 59 do 61, člana 62 stav 2 tačka 3, st. 3 tač. 6 i 7 i st. 5 i 8 i član 63 stav 2 ovog zakona primjenjivaće se od dana pristupanja Crne Gore Evropskoj Uniji.

Odredba člana 35 stav 3 ovog zakona primjenjivaće se od dana određenog aktom o potpisivanju Multilateralnog sporazuma.

Prestanak važenja zakona

Član 74

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje da važi Zakon o obaveznom osiguranju u saobraćaju ("Službeni list RCG", broj 46/07).

Stupanje na snagu zakona

Član 75

Ovaj zakon stupa na snagu osmog dana od dana objavljivanja u "Službenom listu Crne Gore".

Broj 09-2/12-1/9

EPA 911 XXIV

Podgorica, 26. jula 2012. godine

Skupština Crne Gore 24. saziva

Predsjednik,

Ranko Krivokapić, s.r.